

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการตุลาการ

พระพิบูลย์ไศศวรรย์

พิมพ์เป็นครั้งแรก

ในงานพระราชทานเพลิงศพ

มหาอำมาตย์โท เจ้าพระยาสุธรรมมนตรี (ปลื้ม สุจริตกุล)

วันที่ ๒ มิถุนายน พ. ศ. ๒๔๗๘

ณพระเมรุวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ทรงธรรม ถนนจักรพรรดิพงษ์

สี่แยกนางเลิ้ง จังหวัดพระนคร

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตุลาการ

พระพิบูลย์ไศศวรย์
พิมพ์เป็นที่ระลึก

ในงานพระราชทานเพลิงศพ

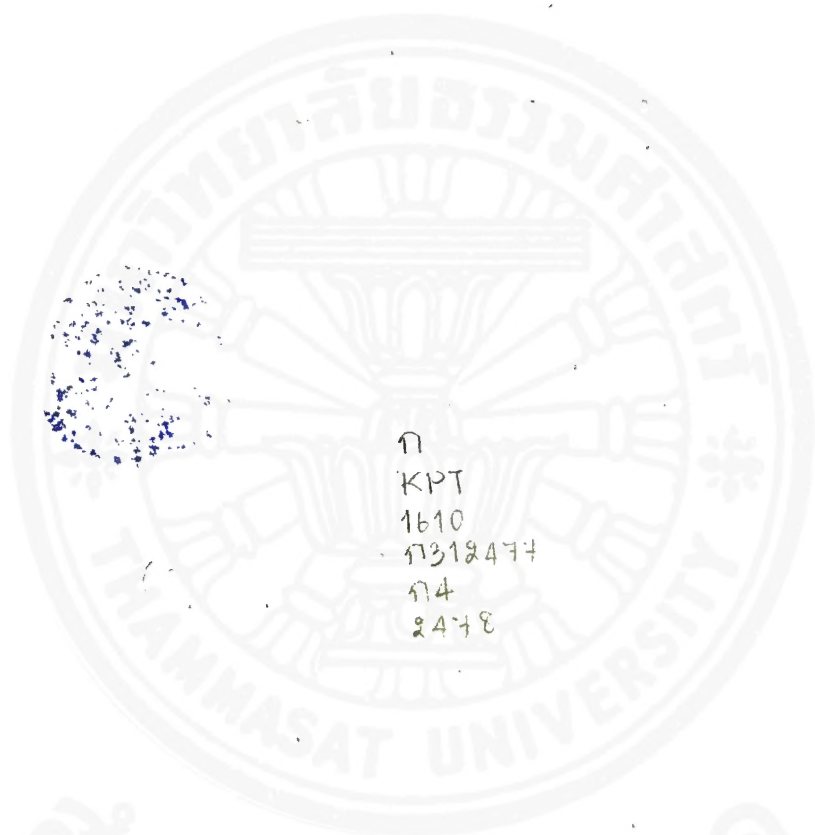

มหาอำมาตย์โท เจ้าพระยาสุธรรมมนตรี (ปลื้ม สุจริตกุล)

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๘

ณพระเมรุวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ทรงธรรม ถนนจักรพรรดิพงษ์
สี่แยกนางเลิ้ง จังหวัดพระนคร

ก
KPT
1610
17318474
ก4
2478

สำนักหอสมุด

เจ้าพระยาสุธรรมมนตรี (ปลื้ม สุจริตกุล)

เนติบัณฑิตอังกฤษ พ.ศ. ๒๔๓๓

คำนำ

ในการพระราชทานเพลิงศพคุณพ่อ ข้าพเจ้าใคร่จะพิมพ์หนังสือซึ่งปรุ่่งแต่งช่นด้วยนำพก่นาแรงของข้าพเจ้าเองเพื่อเป็นที่ระลึกช่นองพระคุณท่านเป็นส่วนตัว แต่นึกไม่ออกจะเขียนเรื่องใดจึงจะให้ความส่นใจแก่ประชาชนทั่วไป ทั้งเวดาก็ไม่อ่นวยให้ข้าพเจ้าทำได้ช่นนนค่อมาบังเอินเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ ข้าพเจ้าได้ม่นส่วนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดการและช่นาการพิจารณาว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุตการ ซึ่งมีคุณหลวงประดิษฐมนูธรรมเป็นประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วยเจ้าคุณมให้ส่นคร้พิพัฒน์และนายเดียน มุนาค กรรมการ ข้าพเจ้าจึงถือโอกาสประจวบนี้พิมพ์พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุตการเป็นที่ระลึกในงานนี้ถ้าจะมีทางที่ค่นพ่อจะได้ทราบโดยญาณวิถ้ใด ๆ ก็ด่คงจะพอใจเป็นอันมาก เพราะท่านได้รับราชการในตำแหน่งตุตการมาแต่ต้นจนอวสาน ทั้งช่นะหนักมบุตรรับราชการเป็นตุตการดื่บค่ออยู่ ๒ นาย.

คำอุทิศ

บุญกริยาทั้งปวงบรรดาที่ตูกได้บำเพ็ญมา ทั้งในเวดาค่ต่วงแล้วและในปัจจุบันนี้ ขออุทิศเป็นกถปนามตแต่ค่นพ่อ เพื่ออ่นวยสุขประโยชน์และตั้งฟังประด่งค่อันปราศจากโทษตามควรแก่คคิภพ จงทุกประการ.

๑๔๖ ข ราชวิถ้ พระนคร

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๘

พระพิบูลย์ไศศวรรย์

ประวัติ

ท่านเจ้าพระยาสุธรรมมนตรี (ปลื้ม สุจริตกุล)

มหาอำมาตย์โท และ จางวางโท เจ้าพระยาสุธรรมมนตรี (ปลื้ม สุจริตกุล) เกิดในสกุล “สุจริตกุล” เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๓๐ เป็นบุตรพระยาราชภักดี (โค สุจริตกุล) ซึ่งเป็นน้อง دامเด็จพระปิยามาวงศ์ศรีพัชรินทรามาดา ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และคุณหญิงราชภักดี (ทองสุข สุจริตกุล) ณ ที่บ้าน ตำบลสะพานล้าน อำเภอพระนคร กรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๔๓๘ ได้เรียนหนังสือไทยกับคุณแดงในพระบรมมหาราชวังประมาณ ๓ ปี แล้วออกไปเรียนต่อกับพระสมุห์หัตถ์ วัดอัม্বরสารวัตร ๒ ปี ครั้น พ.ศ. ๒๔๔๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กลับเข้ามาเรียนต่อกับพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย) ในพระบรมมหาราชวังอีก ๑ ปี พ.ศ. ๒๔๔๔ ถวายตัวเป็นมหาดเล็กเวรฤทธิ์ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๔๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกไปศึกษาวิชาณะประเทศอังกฤษ ในตอนแรกเรียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่โรงเรียนต่าง ๆ ในกรุงลอนดอนประมาณ ๕ ปี พ.ศ. ๒๔๕๐ เข้าศึกษาวิชากฎหมายที่โรงเรียนมิดเดิลเทมเปิล กรุงลอนดอน พ.ศ. ๒๔๕๓ ปลายปีได้กฎหมายอังกฤษได้เป็นเนติบัณฑิต พ.ศ. ๒๔๕๔ ปลายปีกลับจากประเทศอังกฤษ ได้รับพระราชทานเหรียญดุษฎีมาดาเข็ม

ศิดิพิทยา พ.ศ. ๒๔๓๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เข้ารับราชการ
 มีตำแหน่งเป็นนายเวรพิเศษ กระทรวงยุติธรรม กับได้รับพระราช-
 ทานยศเป็นมหาดเล็กพิเศษ และในระหว่างเวลาที่ เป็นนายเวรพิเศษนั้น
 ได้รับอนุญาตให้ว่าความในศาลกงสุลและศาลอื่นๆ ในกรุงเทพ ฯ อีกด้วย
 พ.ศ. ๒๔๓๖ ได้รับพระราชทานสัญญาบัตรเป็นนายหุ้มแพร หุ้มแพร
 พิเศษ กับได้รับพระราชทานเหรียญรัชฎาภิเศก พ.ศ. ๒๔๓๗ ทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลปริตฎาที่ ๓
 พ.ศ. ๒๔๔๐ ย้ายมาเป็นผู้พิพากษาศาลคดีต่างประเทศ ได้รับพระราช-
 ทานเหรียญประพาศมาตา พ.ศ. ๒๔๔๒ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นพระอรรคการประสิทธิ์ พ.ศ. ๒๔๔๖ ได้รับ
 พระราชทานเหรียญทวิรัชภิเศกชั้นเหรียญทอง พ.ศ. ๒๔๔๗ ทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการซึ่งมีมองซิเออร์
 ยอแซฟปาตู เนติบัณฑิตฝรั่งเศสเป็นประธาน ตรวจชำระร่างกฎหมาย
 ตกษณะอาชญาจนเดรัจฉาเรียบร้อยซึ่งยังคงใช้อยู่ทุกวันนี้ กับค่อ
 มาได้เป็นหัวหน้ากองสอบไล่โรงเรียนกฎหมายกระทรวงยุติธรรม
 พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้รับพระราชทานเหรียญรัชมงคตชั้นเหรียญทอง
 พ.ศ. ๒๔๕๓ ได้รับพระราชทานเหรียญรัชมงคตชั้นเหรียญเงินและ
 ภูษนาภรณ์ พ.ศ. ๒๔๕๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้เป็น
 อธิบดีผู้พิพากษาศาลคดีต่างประเทศและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้เลื่อนบรรดาศักดิ์ชั้นเป็นพระยาพิเชตพิเศษพิพัฒน์วินิจฉัยโกศต พ.ศ.
 ๒๔๕๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนยศชั้นเป็นมหาอำมาตย์

ตรีแต่ได้รับพระราชทานเหรียญรัตนาภรณ์ชั้นที่ ๓ เหรียญบรมราชา
 ภิเศกชั้นเหรียญทอง ต่อมาอีกปี ๑ ได้รับพระราชทานเครื่องราช
 อิสริยาภรณ์ช้างเผือกชั้นที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๕๖ เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 มงกุฎด้ายชั้นที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๕๗ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ทุติยจุลจอม
 เกดวิเศษ พ.ศ. ๒๔๕๘ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ๗ ตั้งให้เป็น
 องคมนตรีกับได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์มงกุฎด้าย
 ชั้นที่ ๑ พ.ศ. ๒๔๕๙ ได้รับพระราชทานยศเป็นจางวาง
 ตรีพิเศษ พ.ศ. ๒๔๖๑ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ๗ ให้เลื่อนยศชั้น
 เป็นมหาอำมาตย์โท พ.ศ. ๒๔๖๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ๗ ให้
 เลื่อนยศชั้นเป็นจางวางโทแต่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
 ช้างเผือกชั้นที่ ๑ เหรียญรัตนาภรณ์ชั้นที่ ๒ และเหรียญจักรพรรดิ
 มาตา พ.ศ. ๒๔๖๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ๗ พระราชทาน
 ดุสรณ์บัญ เป็นเจ้าพระยาสุธรรมมนตรี กับได้รับพระราชทาน
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นเป็นปฐมจุลจอมเกล้า และเหรียญ
 รัตนาภรณ์ชั้นที่ ๑ พ.ศ. ๒๔๖๘ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ๗ ให้ปลด
 ออกจากราชการรับพระราชทานเบี้ยบำนาญ รวมเวลาที่เจ้าพระยา
 สุธรรมมนตรีรับราชการสนองพระเดชพระคุณแก่ประเทศชาติเป็น
 เวลา ๓๔ ปีด้วยความเรียบร้อยตลอดมา ได้รับพระราชทานเงินเดือน
 เดือนขึ้นโดยลำดับจนครั้งสุดท้ายเดือนละ ๑๖๕๐ บาท แม้เมื่อออก
 รับพระราชทานเบี้ยบำนาญแต่ก็ตาม หากทางราชการยังประสงค์
 ตัวท่านในกิจการบางอย่าง ท่านก็ยินดีสนองด้วยความเต็มใจอาทิเช่น

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ท่านได้
เป็นประธานในการเลือกตั้งนั้น

ครั้นวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗ ท่านได้ไปตากอากาศณบ้าน
ตุ้จรีตเวศน์หัวหิน ต่อมาวันที่ ๑๒ เดือนเดียวกัน เวลาประมาณ
๒.๐๐ นาฬิกาเศษ บังเอิญเป็นโรคตมปัจจุบันขึ้นถึงอวัยวะกรรมในเวตา
อันรวดเร็ว ไม่ทันที่บุตรธิดาจะได้มีโอกาสดูพยาบาลรักษาของ
พระเดชพระคุณท่านได้ ทั้งนี่ย่อมนำมาซึ่งความโศกเศร้าและอาลัย
อย่างสุดซึ้ง ศิริรวมอายุท่านเจ้าพระยาสุธรรมมนตรี ๖๖ ปี ๖ เดือน
กับ ๓๗ วัน

บุตรธิดาเจ้าพระยาสุธรรมมนตรีซึ่งยังมีชีวิตอยู่

๑. พระยาอุดมราชภักดี (โกะ ตุ้จรีตฤต)
๒. พระตุ้จรีตฤตา (เปริ่ง ตุ้จรีตฤต)
๓. นายสอาดดี ตุ้จรีตฤต
๔. คุณหญิงอนรรักษ์ราชมณเฑียร (พัว ตุ้จรีตฤต)
๕. พระพิบุตย์ไศศวรรย์ (เปริ๊บบ ตุ้จรีตฤต)
๖. ดมเด็จพระนางเจ้าอินทรศักดิศจี
๗. นางสาวเพียบ ตุ้จรีตฤต
๘. นายกวดหุ้มแพร (โต ตุ้จรีตฤต)
๙. นายเกอ ตุ้จรีตฤต
๑๐. นายจิตติ ตุ้จรีตฤต
๑๑. นายตุ้จรีนตุ้ ตุ้จรีตฤต

๑๒. นางสาวปณิศา คุ้มทรัพย์
๑๓. เด็กชายอุทัย คุ้มทรัพย์
๑๔. เด็กหญิงสุปรียา คุ้มทรัพย์
๑๕. เด็กชายเปรมศิริ คุ้มทรัพย์
-

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตุลาการ
พุทธศักราช ๒๔๗๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓)

อนุวัติจากรัฐธรรมนูญ

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยาอมราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรรวบรวมและ
แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบข้าราชการตุลาการเสียใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

ลักษณะ ๑
ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่ราชการตุลาการ หรือแก่ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการตุลาการ” ได้แก่ข้าราชการในตำแหน่งตุลาการผู้ชำนาญพิจารณาพิพากษาคดีในฐานะเป็นผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และรวมถึงตลอดถึงข้าราชการธุรการในกระทรวงยุติธรรมในตำแหน่งเสมียนตุลาการดังที่ระบุไว้ในบัญชีหมายเลข ๑ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการตุลาการแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

(๑) ข้าราชการตุลาการสามัญ ซึ่งการตั้งรวมอยู่ใน

ทำเนียบปกติ

(๒) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรัฐบาล
จ้างรับราชการ

(๓) ตะไตะยุดติธรรม ได้แก่บุคคลผู้ได้รับตั้งเป็น
ผู้เชี่ยวชาญในกฎหมายอิสลาม

มาตรา ๖ ในการที่ข้าราชการตุลาการกระทำการหรือกล่าว
ถ้อยคำใดๆ ตามหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ผู้ใด
จะฟ้องเป็นคดีหาได้ไม่

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนี้ ให้
มีอำนาจออกกฎกระทรวง

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า
รัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการตุลาการขึ้นคณะหนึ่งประ-
กอบด้วย

๑. อธิบดีศาลฎีกา

๒. ปลัดกระทรวงยุติธรรม

๓. อธิบดีศาลอุทธรณ์

๔. นายกรรมการเนติบัณฑิตยสภา

๕. ผู้ประสานงานมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และ
การเมือง

ให้คณะกรรมการตุลาการตั้งข้าราชการตุลาการ หรือข้าราชการในกระทรวงยุติธรรมคนหนึ่งเป็นเลขานุการที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้อธิบดีศาลฎีกาเป็นประธานคณะกรรมการ
ตุลาการ ถ้าในคราวใดอธิบดีศาลฎีกาไม่มาประชุม ให้
กรรมการที่มาประชุมเลือกประธานสำหรับคราวนั้นขึ้นคนหนึ่ง

การประชุมของคณะกรรมการตุลาการนั้น ต้องมีกรรมการ
อย่างน้อย ๓ นาย (รวมทั้งประธาน) มาประชุมจึงจะเป็นองค์
ประชุม

หัวข้อประชุมอันใดเกี่ยวพาดพัวถึงกรรมการผู้ใดอันอาจ
ทำให้คะแนนเสียงไม่เที่ยงธรรมแล้ว กรรมการผู้นั้นงดประชุม
ด้วยไม่ได้

การวินิจฉัยชี้ขาด ให้ถือตามเสียงข้างมาก ถ้าคะแนน
เท่ากัน ให้ประธานหรือกรรมการผู้นั้นเป็นประธานออกเสียง
ชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตุลาการในอัน
ที่จะปฏิบัติกรตามที่มีมอบหมายไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่คณะกรรมการตุลาการมีหน้าที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

นำรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕, ๒๑, ๒๒, ๒๖, ๒๘, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการตุลาการรายงานความเห็นไปยังรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีไม่เห็นพ้องด้วย ให้รัฐมนตรีเสนอรายงานความเห็นของคณะกรรมการตุลาการนั้นพร้อมทั้งความเห็นของรัฐมนตรีต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อวินิจฉัย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการตุลาการจะตั้งอนุกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาการใด ๆ ซึ่งอยู่ในขอบแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการแล้วรายงานความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาต่อไปก็ได้ อนุกรรมการนั้นให้เลือกจากข้าราชการตุลาการ และให้กรรมการตุลาการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ

ลักษณะ ๓

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด ๑

การตั้งและเลื่อนตำแหน่ง

มาตรา ๑๓ ตำแหน่งของข้าราชการตุลาการสามัญนั้นแบ่งออกเป็นอันดับ แต่ละอันดับมีขึ้นเงินเดือนที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๒ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการตุลาการแต่ละตำแหน่งเข้าอันดับเงินเดือนดังกล่าวที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๔ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ผู้สมัครเข้าสอบแข่งขันเพื่อรับตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญอันดับที่หกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติตามอนุมาตรา ๑ ถึง ๑๐ ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ และ

(๒) ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิต หรือปริญญาตรี หรือปริญญาโทในต่างประเทศที่เนติบัณฑิตยสภา ยอมรับว่าเสมอด้วยประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตและ

(๓) เป็นสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการตุลาการจัดให้มีการสอบแข่งขันในระหว่างผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามมาตราก่อน เพื่อบรรจุในตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญอันดับที่หก และเพื่อการนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วให้ออกประกาศ

(๑) กำหนดวันที่จะสอบ เงื่อนไขและกำหนดเวลา ในอันที่จะรับสมัคร

(๒) กำหนดหลักสูตร วิธีสอบ และจำนวนคะแนน อย่างต่ำสำหรับวิชาหนึ่ง ๆ

หลักสูตรและกำหนดวันสอบนั้นให้ประกาศล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งเดือนก่อนวันสอบ

มาตรา ๑๖ การสอบแข่งขันเพื่อเข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการนี้ ให้มีทั้งสอบเขียนและสอบปากเปล่า การสอบเขียนนั้นให้กระทำโดยกำหนดหัวข้อในวิชาที่จะสอบเขียนเพื่อให้ผู้แข่งขันแต่งเรียบเรียงตามหัวข้อนั้น

การสอบปากเปล่านั้น ให้กระทำโดยชักถามวิชาการแก่ผู้แข่งขันเพื่อให้ตอบในที่แข่งขันนั้น

การสอบเขียนและสอบปากเปล่านั้นจะกำหนดหนังสือและเอกสารซึ่งยอมให้ผู้แข่งขันเปิดและตรวจค้นดูได้ในที่สอบแข่งขัน เพื่อเป็นเครื่องประกอบในการสอบแข่งขันนั้นก็ได้

มาตรา ๑๓ เมื่อ การสอบแข่งขันสำเร็จลงแล้วทุกคราว ให้คณะกรรมการตุลาการรายงานนามผู้ที่สอบแข่งขันได้ตามลำดับคะแนนไปยังรัฐมนตรี เพื่อจักได้ตั้งแต่งเข้ารับตำแหน่งต่อไป

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ ผู้สอบแข่งขันได้คะแนนสูง มีสิทธิที่จะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ได้คะแนนต่ำ

มาตรา ๑๔ การสอบแข่งขันนั้น ตามปกติให้มีปีละ ๑ ครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบแข่งขันใหม่อีกแล้ว บัญชีสอบแข่งขันได้คราวก่อนเป็นอันลบล้าง

มาตรา ๑๕ ตำแหน่งผู้พิพากษาฝึกหัดก็ได้ หรือตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญใดในอันดับที่หกก็ได้ มีเหตุพิเศษซึ่งมีอาจจะตั้งจากบุคคลซึ่งสอบแข่งขันได้ ให้รัฐมนตรีปรึกษาคณะกรรมการตุลาการในอันที่จะกำหนดวิธีเลือกก็ต่ออย่างอื่นเพื่อให้ได้ตั้งแต่งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มีคุณวุฒิและความสามารถในราชการ แล้วรายงานมายังคณะรัฐมนตรีเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้ว ให้นำความ

กราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

แต่ห้ามมิให้^๕เลือกตั้งผู้ใดเข้ารับรรจุตำแหน่งผู้พิพากษาฝึกหัด เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการในตำแหน่งจำศาล หรือรองจำศาลมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒ ตำแหน่งของข้าราชการตุลาการสามัญอันสูงกว่าอันดับที่หกนั้น ถ้าวางลงเมื่อใดให้บรรจุโดยเลื่อนจากข้าราชการตุลาการสามัญที่รับราชการอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำลงมา แต่

(๑) ห้ามมิให้^๕เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้ารับรรจุในตำแหน่งตุลาการ เว้นแต่บุคคลนั้นมียุเกณีย์สิบห้าปีและได้รับราชการเป็นผู้พิพากษาฝึกหัดมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรองว่ามีความสามารถพิจารณาพิพากษาคดีได้ และมีความประพฤติดี

(๒) ห้ามมิให้^๕เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้ารับรรจุในตำแหน่งอันดับที่สอง เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือได้ปริญญาโท และรับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือได้ปริญญาเอกและรับราชการในตำแหน่งข้าราชการตุลาการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) ห้ามมิให้^๕เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้ารับรรจุในตำแหน่งอันดับที่หนึ่ง เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการในตำแหน่ง

ข้าราชการตุลาการอันดับที่สองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ
ได้ปริญญาโท และรับราชการในตำแหน่งอันดับที่สองมา
แล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือได้ปริญญาเอกและรับราชการใน
ตำแหน่งอันดับที่สองมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๔) ห้ามมิให้เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้าบรรจุใน
ตำแหน่งอันดับพิเศษ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการในตำแหน่ง
ข้าราชการตุลาการอันดับที่หนึ่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ
ได้ปริญญาโท และรับราชการในตำแหน่งอันดับที่หนึ่งมา
แล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือได้ปริญญาเอกและรับราชการใน
ตำแหน่งอันดับที่หนึ่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๒๑ การเลื่อนข้าราชการตุลาการจากอันดับต่ำขึ้น
ไปตำแหน่งอันดับสูงตามมาตราก่อนนั้น ให้รัฐมนตรีเป็นผู้
เลื่อนเมื่อได้ปรึกษากับคณะกรรมการตุลาการแล้ว และได้รับ
อนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ถ้ามีตำแหน่งตุลาการในอันดับใดที่สูงกว่า
อันดับที่หกแต่ไม่สูงกว่าอันดับที่สาม หรือตำแหน่งเสมียน
ตุลาการอันดับใด ๆ ที่สูงกว่าอันดับที่หกวางลง และรัฐมนตรี
มีความเห็นว่ามีเหตุพิเศษที่จะบรรจุบุคคลโดยวิธีเลื่อนจากอัน
ดับต่ำกว่าขึ้นไปไม่ได้ก็ดี หรือเห็นว่าเป็นการสมควรจะตั้งผู้
สมัครที่มีคุณวุฒิพิเศษเข้าในตำแหน่งว่างนั้นก็ดี เมื่อได้ปรึกษ
ากับคณะกรรมการตุลาการโดยคำนึงถึงลำดับที่สอบไล่ได้แล้ว

และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีอาจบรรจุตำแหน่ง
ที่ว่างโดยวิธีคัดเลือกได้ แต่

(๑) ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้ใดเข้าบรรจุตำแหน่ง เว้น
แต่ผู้นั้นมีคุณสมบัติดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ถ้าเป็นการตั้ง
เข้าในตำแหน่งตุลาการ ผู้นั้นต้องมีอายุเกินกว่ายี่สิบห้าปีแล้ว

(๒) ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้ใดเข้าบรรจุในตำแหน่งตุลา
การอันดับที่สาม เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รับราชการอยู่ในตำแหน่ง
หน้าที่อื่นจำเป็นต้องใช้ความรู้กฎหมาย ดังที่จะได้ระบุไว้ใน
พระราชกฤษฎีกามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี หรือเป็น
ทนายความมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๒๓ ทุกคราวที่การตั้งแต่งตั้งบุคคลใดเป็นครั้งแรก
ไม่ว่าโดยการเลื่อนหรือคัดเลือกเพื่อเข้าบรรจุในตำแหน่งตุลาการ
คำแนะนำของรัฐมนตรีนั้น ถ้าคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วให้นำ
ขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระบรมราชานุญาตตั้ง

ส่วนตำแหน่ง อธิบดีผู้พิพากษา, กรรมการศาลฎีกา,
ข้าหลวงยุติธรรม และหัวหน้ากองผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น
จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เลือกตั้งขึ้นจากผู้พิพากษา
โดยให้สภาผู้แทนราษฎรรับรู้อย่าง

หมวด ๒

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนภายในอันดับ

มาตรา ๒๔ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการ

สามัญนั้นให้เป็นไปตามมาตรา ๒๖, ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ในทุก ๆ กรณี โดยปกติในคราวหนึ่ง ๆ จะเลื่อนเงินเดือนได้ไม่เกินหนึ่งขั้น เว้นแต่ในกรณีพิเศษจึงจะเลื่อนเงินเดือนได้สองหรือสามขั้นในคราวเดียวกัน แต่เกินกว่าสามขั้นไม่ได้

มาตรา ๒๖ ก่อนสิ้นปีทุกปี ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมจัดทำบัญชีข้าราชการตุลาการบรรดาผู้ที่ควรได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนตามมาตรา ๒๔ และ ๒๕ เรียงตามอันดับ

รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติการเลื่อนเงินเดือนหนึ่งขั้นในต้นปีให้แก่ข้าราชการตุลาการซึ่งสมควรได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนได้ แต่ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าควรงดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับข้าราชการตุลาการคนใด หรือควรอนุญาตให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเกินกว่าหนึ่งขั้นในคราวหนึ่ง เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติ

มาตรา ๒๗ ให้ข้าราชการตุลาการสามัญได้รับเงินเดือนไม่น้อยกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งเงินเดือนในงบประมาณประจำตามบัญชีหมายเลข ๔ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

การย้ายและการให้กลับเข้ารับราชการ

มาตรา ๒๘ การย้ายข้าราชการตุลาการตลอดจนการสั่งให้ไปช่วยทำงานชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินหกเดือนในตำแหน่งใดๆ ให้เป็นอำนาจรัฐมนตรีที่จะสั่งได้

การย้ายข้าราชการตุลาการนอกจากที่กล่าวไว้ในวรรคก่อน เมื่อได้ประกาศคณะกรรมการตุลาการแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติ

มาตรา ๒๙ ข้าราชการตุลาการผู้ใดออกจากราชการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมิได้มีมลทินในราชการ กลับเข้ามาสมัครรับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม และรัฐมนตรีเห็นสมควรรับไว้ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนคุณสมบัติและพื้นความรู้เป็นที่พอใจแล้ว ก็ให้รัฐมนตรีขออนุมัติคณะรัฐมนตรีบรรจุข้าราชการตุลาการผู้นั้นในตำแหน่งที่ว่างได้

หมวด ๔

วินัย

มาตรา ๓๐ ข้าราชการตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ แห่งรัฐธรรมนูญ วินัยข้าราชการตุลาการสามัญ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕ ถึง ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดย

อนุโลม

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้สิ่งโทษทางวินัยใส่ข้าราชการตุลาการ ผู้ใดออกจากราชการ เว้นแต่ในเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
- (๒) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลในความผิดอาญา ซึ่งมีใช้ความผิดฐานลหุโทษหรือฐานประมาท
- (๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (๔) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๓๒ การลงโทษฐานผิดวินัยนั้นต้องให้โอกาสโดยสมควรแก่ข้าราชการตุลาการ เพื่อชี้แจงหรือแก้ตัวต่อหัวหน้า ก่อน คำชี้แจงหรือข้อแก้ตัวนั้นถ้าทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือหัวหน้าได้บันทึกไว้ ให้ข้าราชการตุลาการนั้นและหัวหน้า ลงลายมือชื่อไว้ทั้งสองฝ่ายแล้วให้เสนอต่อรัฐมนตรี

ทุกกรณีเมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าข้าราชการตุลาการอาจถูกลงโทษฐานผิดวินัย ให้รัฐมนตรีส่งข้อหา คำชี้แจง หรือข้อแก้ตัวไปยังคณะกรรมการตุลาการเพื่อไต่สวน ในการไต่สวนนั้น ให้คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจอย่างศาลยุติธรรม ในการออกหมาย การสืบพยานบุคคลและการยื่นเอกสาร เมื่อเสร็จการไต่สวนแล้ว ให้ทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร เสนอต่อรัฐมนตรีพร้อมด้วยความเห็นของคณะกรรมการตุลาการ ทั้งความเห็นแย้ง ถ้ามี ให้รัฐมนตรีมีอำนาจลงโทษฐานผิดวินัย

ตามที่คณะกรรมการตุลาการเสนอมา และคำสั่งลงโทษเช่นนั้น ให้ถือว่าเป็นอันเด็ดขาดถึงที่สุด หากรัฐมนตรีไม่เห็นพ้อง ด้วยความเห็นที่คณะกรรมการตุลาการเสนอมา ให้รัฐมนตรี ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๓๓ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดมีกรณีที่ต้องไต่สวน เพื่อไล่ออกหรือปลดจากราชการหรือถูกฟ้องเป็นคดีอาชญาใน ศาล หากรัฐมนตรีเห็นว่าถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่ระหว่างไต่สวน หรือระหว่างพิจารณา จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ จะสั่ง ให้พักราชการชั่วคราวก็ได้

การให้พักราชการชั่วคราวนั้น ท่านให้พักตลอดเวลาที่ ไต่สวนหรือพิจารณา เมื่อไต่สวนหรือพิจารณาแล้ว ถ้าปรากฏ ว่าผู้ที่ถูกสั่งให้พักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินความผิด เลย ต้องให้ผู้นั้นกลับคืนเข้าตำแหน่งเดิม แต่ถึงแม้การ ไต่สวนหรือพิจารณาจะไม่ได้ความเป็นสัจจะว่าผู้ที่ถูกสั่งให้พัก ได้กระทำความผิด หากมีมลทินอยู่ ให้รัฐมนตรีใช้ความ พินิจ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับราชการอีกอาจเสียหายแก่ ราชการ เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการแล้ว ก็ให้ รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติปลดผู้นั้นออกจาก ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทน หรือถ้าเห็น ว่าผู้นั้นยังอาจจะเป็นประโยชน์แก่ราชการในตำแหน่งอื่นอันมี ลักษณะงานเช่นเดียวกันที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม จะให้เข้า

รับราชการในตำแหน่งอื่นเช่นนั้นก็ได้

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินเดือนระหว่างต้องคดีอาญาซึ่งให้อยู่ในเวลานั้น

หมวด ๕

การออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๔ การออกจากตำแหน่งของข้าราชการตุลาการสามัญนั้นให้เป็นไปตามมาตรา ๓๒, ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยอนุโลม

แต่ห้ามมิให้ปลดข้าราชการตุลาการสามัญออกจากราชการโดยอนุโลมตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ นอกจากจะได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการด้วยแล้ว

ส่วนตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา, กรรมการศาลฎีกา, ข้าราชการพลเรือน และหัวหน้ากองผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เสมอไปตลอดเวลาที่มีความประพฤติดี แต่ให้อยู่ในพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่จะทรงถอดถอนเสียได้ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

ลักษณะ ๔

ข้าราชการตุลาการวิสามัญและตะไตะยุดติธรรม

มาตรา ๓๕ การรับบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น เมื่อรัฐมนตรีเห็นผู้ใดเหมาะสมแก่งานที่ประสงค์ให้ทำ ก็รับไว้ได้โดยมิต้องสอบแข่งขันเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วก็บรรจุได้ การออกจากราชการของข้าราชการประเภทนี้ให้อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรี หรือให้เป็นไปตามสัญญาจ้างหากว่ามี ส่วนค่าจ้างข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงยุติธรรมจะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นรายๆ ไป หรือตามสัญญาจ้าง

รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นคราวๆ กำหนดหน้าที่ซึ่งข้าราชการตุลาการวิสามัญแต่ละคนจะพึงปฏิบัติ

แต่เมื่อจะตั้งข้าราชการตุลาการวิสามัญคนใดเป็นกรรมการศาลฎีกา ให้นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตก่อน เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้ประกาศการตั้งนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ การตั้งตะไตะยุดติธรรมนั้น ให้คัดเลือกจากชนชาวอิสลามผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปี และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๒๐ อนุมาตรา ๑ และอนุมาตรา ๓ ถึง ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖

และ

(๒) มีภูมิรู้ในคัมภีร์โกหฺร่านพอที่จะพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งระหว่างคู่ความหรือจำเลยที่นับถือศาสนาอิสลามเกี่ยวกับลักษณะผู้เมียและมฤตก

มาตรา ๓๗ ให้ข้าหลวงยุติธรรมจัดทำบัญชีผู้สมัครซึ่งสมควรได้รับตั้งเป็นตะโตะยุติธรรมขึ้น โดยปรึกษากับข้าหลวงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องแล้วเสนอไปยังรัฐมนตรีทุกคราวที่จะต้องมีการตั้ง

การตั้งและเลื่อนตำแหน่งตะโตะยุติธรรม ให้บังคับตามมาตรา ๒๑ และ ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ตำแหน่งของตะโตะยุติธรรมนั้นแบ่งออกเป็นอันดับแต่ละอันดับมีขึ้นเงินเดือนดังกำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๓ ต่อกฎหมายพระราชบัญญัตินี้

ตะโตะยุติธรรมแต่ละตำแหน่งเข้าอันดับเงินเดือนดังกำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๕ ต่อกฎหมายพระราชบัญญัตินี้

การตั้ง เงินเดือน เวลารับราชการ และวินัยของตะโตะยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับข้าราชการตุลาการสามัญเพียงเท่าที่จะนำมาใช้ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี

บัญชีหมายเหตุ ๑

ตำแหน่งผู้ทรงบริหารการเสมือนตุลาการ

- (๑) ผู้ช่วยกรรมการศาลฎีกา
- (๒) หัวหน้ากองรักษาทรัพย์
- (๓) หัวหน้ากองหมาย
- (๔) หัวหน้ากองการเบ็ดเตล็ด
- (๕) เลขานุการศาลฎีกา
- (๖) ผู้ช่วยหัวหน้ากองรักษาทรัพย์
- (๗) ผู้ช่วยหัวหน้ากองหมาย
- (๘) ผู้พิพากษาฝึกหัด
- (๙) จำศาล
- (๑๐) รองจำศาล
- (๑๑) หัวหน้าแผนกในกองรักษาทรัพย์
- (๑๒) หัวหน้าแผนกในกองหมาย
- (๑๓) เจ้าพนักงานยึดทรัพย์

บัญชีหมายเลข ๒

อันดับเงินเดือนตุลาการและเสมียนตุลาการ

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๖ ข.	๕๕
	๖๐
	๖๕
	๗๐
	๗๕
ที่ ๖ ก.	๘๐
	๙๐
	๑๐๐
ที่ ๕	๑๑๐
	๑๒๐
	๑๓๐
ที่ ๔	๑๔๐
	๑๕๐

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๓	๑๖๐
	๑๗๐
	๑๘๐
	๑๙๐
	๒๐๐
	๒๒๐
ที่ ๒	๒๔๐
	๒๖๐
	๒๘๐
	๓๐๐
ที่ ๑	๓๒๐
	๓๕๐
	๔๐๐
ที่ ๑ ๗.	๔๕๐
	๕๐๐

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๑ ก.	๕๕๐ ๖๐๐
พิเศษ	๖๐๐ ๗๐๐ ๘๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐

บัญชีหมายเลข ๓
 อันดับเงินเดือนของคณะโตะยุติธรรม

อันดับ	เงินเดือน บาท
ที่ ๓	๕๕ ๖๐ ๖๕ ๗๐ ๗๕
ที่ ๒	๘๐ ๕๐ ๑๐๐
ที่ ๑	๑๔๐ ๑๕๐ ๑๖๐ ๑๗๐ ๑๘๐ ๑๙๐

บัญชีหมายเหตุ ๔

ตำแหน่งตุลาการและเสมียนตุลาการเข้าอันดับเงินเดือน

(๑) ศาลฎีกา

อธิบดี	๑,๐๐๐
กรรมการ	๖๕๐-๕๐๐
ผู้ช่วยกรรมการ	๔๕๐-๕๐๐
เลขานุการ	๓๐๐-๔๐๐

(๒) ศาลอุทธรณ์

อธิบดีผู้พิพากษา	๘๐๐-๑,๐๐๐
หัวหน้ากองผู้พิพากษา	๖๐๐-๗๐๐
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐

(๓) ศาลพระราชอาญา

อธิบดีผู้พิพากษา	๖๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๓๐๐-๔๐๐

(๔) ศาลแพ่ง

อธิบดีผู้พิพากษา	๖๕๐-๕๐๐
ผู้พิพากษา	๕๕๐-๖๐๐
ผู้พิพากษา	๔๕๐-๕๐๐

ผู้พิพากษา

๓๐๐-๔๐๐

(๕) ศาลคดีต่างประเทศ

อธิบดีผู้พิพากษา

ผู้พิพากษา

๕๕๐-๖๐๐

ผู้พิพากษา

๔๕๐-๕๐๐

ผู้พิพากษา

๓๐๐-๔๐๐

(๖) ศาลโปริสภาที่ ๑,๒,๓

อธิบดีผู้พิพากษา

ผู้พิพากษา

๔๕๐-๕๐๐

ผู้พิพากษา

๓๐๐-๔๐๐

ผู้พิพากษา

๒๐๐-๒๘๐

(๗) ศาลต่าง ๆ ส่วนภูมิภาค

ข้าหลวงยุติธรรม

๖๐๐-๗๐๐

หัวหน้าศาล

๕๕๐-๖๐๐

หัวหน้าศาล

๔๕๐-๕๐๐

หัวหน้าศาล

๓๐๐-๔๐๐

ผู้พิพากษา

๒๐๐-๒๘๐

ผู้พิพากษา

๑๔๐-๑๕๐

(๘) ผู้พิพากษาในกระทรวง

ผู้พิพากษา

๒๐๐-๒๘๐

ผู้พิพากษา	๑๔๐-๑๕๐
ผู้พิพากษาฝึกหัด	๑๐๐

(๕) จำศาลและรองจำศาลส่วนกลาง

จำศาล	๒๐๐-๒๘๐
จำศาล	๑๔๐-๑๕๐
รองจำศาล	๑๔๐-๑๕๐
รองจำศาล	๑๑๐-๑๓๐
รองจำศาล	๘๐-๑๐๐
รองจำศาล	๕๕-๗๕

(๑๐) จำศาลและรองจำศาลส่วนภูมิภาค

จำศาล	๑๔๐-๑๕๐
จำศาล	๑๑๐-๑๓๐
จำศาล	๘๐-๑๐๐
จำศาล	๕๕-๗๕
รองจำศาล	๕๕-๗๕

(๑๑) กองรักษาทรัพย์

หัวหน้ากอง	๔๕๐-๖๐๐
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	๓๐๐-๔๐๐
หัวหน้าแผนกกลาง	๒๐๐-๒๘๐
หัวหน้าแผนกพิสูจน์	๑๔๐-๑๕๐
หัวหน้าแผนกคำร้องขัดทรัพย์	๑๔๐-๑๕๐

หัวหน้าแผนกใต้สวนลูกหน้	๑๔๐-๑๕๐
-------------------------	---------

(๑๒) กองหมาย

หัวหน้ากอง	๔๕๐-๕๐๐
ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	๒๐๐-๒๘๐
หัวหน้าแผนกเดินหมาย	๑๔๐-๑๕๐
หัวหน้าแผนกยึดและขายทรัพย์สิน	๑๔๐-๑๕๐
เจ้าพนักงานยึดทรัพย์สิน	๘๐-๑๐๐

(๑๓) กองการเบ็ดเตล็ด

หัวหน้ากอง	๓๐๐-๔๐๐
------------	---------

บัญชีหมายเลข ๕

ตำแหน่งตะไต้ะยุติธรรมเข้าอันดับเงินเดือน

ตะไต้ะยุติธรรม	๑๔๐-๑๕๐
ตะไต้ะยุติธรรม	๘๐-๑๐๐
ตะไต้ะยุติธรรม	๕๕-๗๕

นายกิมไซ จโนภาษ ผู้พิมพ์โฆษณา

๒๘/๒/๓๘